

גליון

מעיונא דמלכא

ח

שיעורי הקדמה ללימוד
תורת החסידות
מב"ק מהן אדמו"ר שליט"א

יו"ל ע"י
מכון 'שפה ברודה'
דחסידי קאסוב

כל הוצאות עדיבת זהו"ל של הגליון

נתנדב ע"י

ידידינו היקר שבמקרים
דודף צדקה וחסד בכל מאדו זהונו
בונה ומקים עולמות של תורה וחסד
איש האשכולות העושה גדולות

הרוצה בעילום שמו

לע"נ

הרה"ח מו"ה מרדכי ב"ר חיים אריה ע"ה
וזוגתו מרת טובא רבקה בת ר' יעקב יואל ע"ה

הרה"ח מו"ה שלום נחמן ב"ר חיים ע"ה
וזוגתו מרת דבורה בת ר' משה אהרן ע"ה

והרה"ח מו"ה חיים אליהו ב"ר זאב ע"ה
וזוגתו מרת שיינדל בת ר' אלעזר ליפא ע"ה

זכות הפצת מעיינותיו של אור שבעת הימים מרן הבעל שם הק'
ותלמידיו ז"ע, יגן בעדיו שידוזה רב נחת דקדושה מכל יוצ"ח ושיתברך בכל
מעשי ידיו בשפע ברכה, והצלחה בכל עסקיו, וימצא חן וחסד
בעיני אלקים ואנשים בכל הפציו, מתוך עושר
ואושר שלות הנפש והרחבת
הרעת כל ימי חייו

כל הזכויות שמורות
לקבל הגליון מדי שבוע בשבוע

ע"י e-mail

יש לפנות להמערכת

במס' 917-686-5892

או אל toraskosov@gmail.com

נערך ונסדר ע"י:

ישר
Publishing & Production
718.484.2189

יסודות והקדמות ללימוד ספרי החסידות

כ"ב אותיות התורה

בריאת העולם והנהגתו, על פי כ"ב אותיות התורה

אזהרת ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע לדבק עצמו אל האותיות

מהמפורסמים שבתלמידי ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע, היו האחים הקדושים הרה"ק רבי יצחק דוב זי"ע והרה"ק רבי מאיר זי"ע מרגליות בעל ה'מאיר נתיבים', שנועדו מן שמיא להיות מהשישים גיבורים סביב למיטתו של אור שבעת הימים*.

בספר תורתו של רבי מאיר (סוד יכין ובעוז פרק ב) נמצא כתוב אזהרה שאמר לו רבו, וזה לשונו: 'כאשר הזהירו אותי לזה מורי הגדולים בתורה ובחסידות ובתוכם ידידי הרב החסיד מופת הדור מורנו הרב רבי ישראל בעל שם טוב זצלה"ה כוונה רצויה בלימוד לשמה, לדבק את עצמו בקדושה וטהרה עם האותיות בכח ופועל בדיבור ובמחשבה, לקשר חלק מנפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה, בקדושת נר מצוה ותורה אור אותיות המחכימות ומשפיעים שפע אורות וחיות אמיתיות נצחיות. וכשזוכה להבין ולהתדבק בהאותיות הקדושים, יוכל להבין מתוך האותיות ממש אפילו עתידות. ולכן

מפני הנחשים השרפים שיש בכל דור שלא יכול לקום מפניהם חלילה שלא יחלישו דעתו כל כך עד שיתבטל חלילה, ונתנו לו ששים גיבורים

א. כדברי הרה"ק מקאמרא זי"ע (נתיב מצוותיך נתיב התורה שביל א אות יג): 'מרן אלוקי הרב ישראל בן אליעזר אמר שנשמתו לא רצתה לרדת לזה העולם

נקראת התורה 'מאירת עינים' (תהלים יט ט) שמאירים עיני המתדבק בה בקדושה ובטהרה כמו האותיות של אורים ותומים. ומילדותי מיום שהכרתי בדביקות האהבה עם מורי הרב מורנו הרב רבי ישראל תנצב"ה הנ"ל, ידעתי נאמנה שזה היו הנהגותיו בקדושה ובטהרה ברוב חסידות ופרישות וחכמתו צדיק באמונתו יחיה דמטמרין גלין ליה כבוד ה' הסתר דבר'. ואזהרה זו של ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע על התקשרות לאותיות התורה, הם מפוזרים לאלפים בספרי תלמידיו כולם, כשהידוע מכל הוא פירושו בפסוק (בראשית ו טז) 'צהר תעשה לתיבה': 'שתהיה ה'תיבה' שאדם מדבר בתורה ובתפילה מצהיר [-מאירה]'. ונבוא היום אל הענין, לגלות שורש הדברים מה יש באותם כ"ב אותיות של התורה שיכולים לפעול בהם קרבת אלהים וישועות גשמיים, שזה כל עיקר עבודתו בלימוד התורה כמו שכתב ה'מאיר נתיבים' בשם מרן ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע.

מעלת הכ"ב אתון דאורייתא

פתח דברנו יאיר, שכ"ב אתון דאורייתא, אינם כמו אותיות לשונות העמים - להבדיל, שבשפתם של האומות התיבות ואותיות נועדו כדי ליצור שפה מיוחדת להם, אבל אין בתיבות הללו לכשלעצמם מהות

ג. וב'קדושת לוי' (פרשת נח) כעין זה: 'קינים תעשה את התיבה (בראשית ו יד)'. 'קינים' לשון 'קן ציפור' (דברים כב ו), לשון דירה, כלומר שתהיה מדובק ומקושר בתוך התיבה, היינו הדיבור, כאשר תדבר בעבודת הבורא יתברך בתורה ובתפילה'.

וראה 'שפת אמת' (פרשת נח שנת תרל"ה) שכתב: 'איתא בספרים, כי תיבה שניצל בה נח, היא כל תיבה ותיבה שבתורה ותפלה, ושצריך

נשמות צדיקים לשמרו, ואחד מהם היה הגאון מורנו הרב רבי מאיר נתיבים וכדומה'.

ג. ראה כמראה מקום בעלמא לאחד מאלפי הפעמים בדבריהם, מכתבי ה'תולדות יעקב יוסף' (פרשת ויצא): 'קבלתי ממורי, שעיקר עסק תורה ותפילה הוא שידבק את עצמו אל פנימיות רוחניות אור אין סוף שבתוך אותיות התורה והתפילה שהוא הנקרא לימוד לשמה'.

פנימית, לא כן באותיות התורה, שהם עצמם גבוהים ורמים וגנוז בהם אורות נפלאים וכדלהלן.

ומצאנו בדברי רבותינו ז"ל הרבה אודות קדושת האותיות וגודל מעלתן, ונציגה מעט מהם להבין ולהשכיל עד היכן מגיעים הדברים. איתא ב'זוהר הקדוש' (ח"ג ע"ג): 'חזי, מלה קדמא דאורייתא דיהבין לינוקי אל"ף ב"ת, דא מלה דלא יכלין בני עלמא לאדבקא בסוכלתנו, ולסלקא ליה ברעותא, וכל שכן למללא בפומיהון, ואפילו מלאכי עילאי ועלאי דעלאי, לא יכלין לאדבקא בגין דאינון סתימין דשמא קדישא'. הרי לנו נוראות, שאפילו מלאכים עליונים ביותר^ה, אין בכוחם להשיג מעלת האל"ף ב"ת, שהן האותיות הראשונות שתינוק מישראל מתחיל בהן לימודו.

וכדי להבין עומק הדבר, נתבונן נא בדברי הרמ"ק – רבי משה קוֹרְדוֹ וְבִיר | ז"ע בספרו 'הפרדס' (שער כז) וזה לשונו: 'רבים חשבו היות האותיות האלה הסכמיות, רצונו לומר, הסכימו החכמים לעשות סימניות מוצאות הדיבור, כיצד הסכימו שתהיה התנועה הנחלקת בשפתיים שהם בומ"ף נהגות בצורת הבי"ת, ובצורת הוא"ו, ובצורת המ"ם, ובצורת הפ"א וכו', ונמצא לפי זה כי אין בין אותיות אלה לשאר סימני הגויים ללשונם בארצותם לגוייהם, אלא שאלו הם הסכמיות אל האומה הישראלית בעצת משה מפי רוח נבואי. ואלו הם הסכמת שכל הסכל שהמציא להם כך, ויעלה לפי זה ההסכמה שאין עיקר בכתב הנרשם ההוא, אלא גילוי כונת המדבר, כמו החכם הרופא הכותב חכמתו בספר

אדם לבטל עצמו אל התיבה שמוציא בפיו.

לדברם בפה, שאפילו המלאכים הגדולים ועליוני עליונים אינם יכולים להידבק בהם, לפי שהם סתימת השם הקדוש^ה.

ה. הם המלאכים מעולם היצירה. ובהגהות מהרח"ו שם כתב, שגם המלאכים מעולם הבריאה הם בכלל זה.

ד. וזה תרגומו: 'בא וראה, מילים ראשונות של התורה שמלמדים את התינוקות הם האל"ף ב"ת, מילים שאין ביכולת בני העולם להידבק בהם בשכל, ולעלותם ברצון וכל שכן

הרפואה, שאין הכונה שיהיה הספר ההוא רפואה כלל, אבל כונתו בספרו לגלות דעתו וכו', וכאשר יבין האדם עיקר החכמה הכתובה בספר, לא ישאר בספר ההוא תועלת כלל, ולפי זה יהיה הדין שאם ילמוד האדם בספר ההוא שנים מספר, אם לא יבין לימוד החכמה, לא יועילנו דבר וכו', וכן דעתם בעניני התורה וכו', וזה מהנמנע, כי ודאי דברי תורה הם משיבת נפש, וראיה ממה שחויבנו בלימוד התורה שנים מקרא ואחד תרגום, ואפילו עטרות ודיבון, וזה מורה על שלימות התורה, ושיש לה פנימיות והעלם ורוחניות וחיות'.

זבאמת מפורשים הדברים בחז"ל (תנא דבי אליהו זוטא פ"ב) שם אמרו: 'אפילו אם אין בידו של אדם לא מקרא ולא משנה, אלא הוא יושב וקורא כל היום הפסוק (בראשית לו כב) 'ואחות לוטן תמנע', אפילו הכי שכר תורה בידו'. הרי שכל כך גדלה קדושת האותיות, עד שפסוק אחד שאין בו איסור והיתר מקנה לו שכר, והיינו, משום שיש פנימיות רוחנית באותיות. וזה מה שכתב הרמב"ם ז"ל בפירוש המשניות (סנהדרין פ"י בד"ה היסוד השמיני): 'ואין הפרש בין 'ובני חם כוש ומצרים' (בראשית י ו), 'ושם אשתו מהיטבאל' (שם לו ט), 'ותמנע היתה פילגש' (שם פסוק יב), ובין 'אנכי ה' אלהיך' (שמות כ ב), 'ושמע ישראל' (דברים ו ד), כי הכל מפני הגבורה, והכל תורת ה' תמימה, טהורה וקדושה אמת'.

זנראה כי זה סוד מה שכתב הרה"ק מסאדליקוב זי"ע נכד ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע ב'דגל מחנה אפרים' (ליקוטים) במקבץ חלומותיו: 'בחג הסוכות ראיתי את אדוני אבי זקני זללה"ה, וברוך אותי. ואחר כך שאלתי אותו ללמוד עמי תורה. והשיב לי, שיהיה עוד זמן כי אם ירצה ה' אאריך ימים ושנים. ואמר לי שילמוד עמי האותיות של האל"ף ב"ת'. כי זה עתה נודע לנו עד כמה גדול ורם כח האותיות.

בריאת העולם על ידי כ"ב אתון דאורייתא

עתה כשהשכלנו להבין כי אותיות תורתנו הקדושה גבוהים ורמים, נכנס למאמרי חז"ל המשמיעים ואומרים, כי בריאת העולם וכל היקום אשר בו, נעשה באמצעות אותיות התורה.

רבותינו בריש מדרש רבה (ב"ר א א) ממשילים, כי כמו שקודם שבונים בית, יושב בעל הבית ובודק ומחשב כיצד לשכלל ולתקן את הבית, כך היה הקב"ה מביט בתורה, ובורא את העולם. היינו, שהשי"ת יסד תבל ויושבי בה על פי אותם כ"ב אותיות הקדושות. גם ה'זוהר הקדוש' (ח"א רד.) מגלה סוד זה ואומר, שהעולם נברא באמצעות הכ"ב אותיות, ומהם השתלשלה כל הבריאה, וזה לשונו: 'כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, ברא ליה באתון דאורייתא, וכל אות ואות עאלת קמיה עד דאתקיימו כלהו אתון בא[ו]ת בי"ת, וכל אינון אלפא ביתות דאתגלגלו אתון, כלהו קיימי למברי עלמא'. והדברים כמו מפורשים גם ב'ספר יצירה' המיוחס לאברהם אבינו שם נאמר (פ"ב מ"ב): 'עשרים ושתים אותיות חקקן חצבן שקלן והמירן צרפן, וצר בהם נפש כל היצור ונפש כל העתיד לצור'. רבינו הק' המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע (אור תורה פרשת בראשית) הילך לפרש לפי זה את כוונת הפסוק (בראשית א א) 'בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ': 'כי הנה ידוע בספרי המקובלים, כי ראשית הכל נאצלו האותיות, ואחר כך באותיות ברא הקב"ה כל העולמות, וזה סוד 'בראשית ברא אלהים א"ת' (בראשית א א), פירוש, האותיות מאל"ף עד תי"ו'.

ולא רק העולם בכלליותו נברא בכ"ב אותיות התורה, אלא כל מה שנמצא בחלל העולם, כולו אחוז וקשור באותם אותיות כמו שכתב 'האר"י הקדוש' (לקוטי תורה איוב יט כו): 'דע כי אין לך גוף ונפש ורוח שלא נבראו על ידי כ"ב אותיות התורה, וכל אחד מאלו הנ"ל יש להם כ"ב אותיות בעצמן'. והענין נשנה רבות בכל ספרי החסידות הראשונים, וראה כמראה מקום לו את דברי ה'תולדות יעקב יוסף' (פרשת בראשית): 'והנה כמו שיש כ"ב אותיות בדיבור תורה ותפלה, כך יש בכל עניני החומר והגשמי שבעולם גם כן כ"ב אותיות שבהם נברא העולם וכל אשר בו, וכמו שאמרו בש"ס דברכות (נה.) 'יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנברא בהם

ו. ובלשון הקודש: 'כשברא הקב"ה אותיות התורה, וכל אות ואת את עולמו, ברא אותם בכ"ב עלתה לפניו עד שהתקיימו כל

שמים וארץ' וכו'. רק שהאותיות משובש בחומר עניני העולם בכמה כסויין ולבושין וקליפין, ובתוך האותיות שורה רוחניות הקב"ה, הרי שכבודו יתברך מלא כל הארץ וכל אשר בה, לית אתר פנוי מיניה כמבואר בתיקונים (תי' ע קכב), רק שהוא בהסתרה. וכאשר אנשי הדעת יודעין מזה ההסתרה, אינו אצלם הסתרה ושינוי, וזה שאמרו בתיקונין הנ"ל: 'אבל אינון דתליין מהקב"ה לא אשתני מהם' וכו', והבן זה. ונודע כי אות אל"ף היא הוא חכמה ומחשבה, כמו שכתוב בפסוק (איוב לג לג) 'ואאלפך חכמה"ח'.

ודבר אלהינו יקום לעולם, שעד היום הזה יש בעולם ובכל הנבראים את כח הכ"ב אותיות ואלמלא הם העולם חרב, וכמו שכתב 'בעל

התניא' (שער היחוד והאמונה פרק א, שעל פי דברים אלו הולך ומבאר כל ענין יחודו ית' בספרו הנעלה הלז) בשם מרן ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע, בפירוש הכתוב (תהלים קיט פט) 'לעולם ה' דברך נצב בשמים': 'כי דברך שאמרת' יהי רקיע בתוך המים' וגו' (בראשית א ו), תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים, ומשובשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם

הנתפזרו להחיותם, והמה אותיות התורה אשר בה הסתכל קודשא בריך הוא וברא עלמא, ממילא מוכרח להיות אותיות התורה בכל פרטי הנבראים המושכים חיות מאותיות התורה, ויוכל המשכיל ליקח לעצמו רמיזא דחכמתא לעבודת בוראו. מכל פרטי המדרגות כולם, בהשכיל לב ואמונה שלימה, היות אין דבר בעולם לבטלה חס ושלום, כי אם כולם מורים על פועל החכם, שפעל ועשה הכל בחכמה נפלאה, ובכולם יש התלבשות אלהות המה אותיות התורה, והוא חובת גברא להעלותם אל השורש כמבואר כמה פעמים בדברינו'.

אותיות האל"ף בי"ת, וכל אלו האלפא ביתות שהתגלגלו, כולם קיימים לבריאת העולם'.

ז. בשיעורים הבאים לקראתנו לשלום נרחיב מענין אות אל"ף ושאריות, וה' יהיה בעזרנו.

ח. ב'אור המאיר' (פרשת וירא) נמצא כתוב: 'כי כבר נודע אשר לגודל בהירות מאורות עליונים, אין רעיון לב האדם יכול לתפוס, כי לית מחשבה תפיסה כלל, כי אם באמצעות התלבשות אלה ז' ימי הבנין במדרגת כולם, מרום המעלות עד מדריגה התחתונה, בכולם יש התלבשות אלהות, ונציצון קדישין

כדכתיב (ישעיה מ ה) 'ודבר אלהינו יקום לעולם', ודבריו חיים וקיימים לעד וכו', כי אילו היו האותיות מסתלקות כרגע חס ושלום וחזרות למקורן, היו כל השמים אין ואפס ממש והיו כלא היו כלל, וכמו קודם מאמר 'יהי רקיע' וכו' ממש. וכן בכל הברואים שבכל העולמות עליונים ותחתונים ואפילו ארץ הלזו הגשמית ובחינת דומם ממש, אילו היו מסתלקות ממנה כרגע חס ושלום האותיות מעשרה מאמרות שבהן נבראת הארץ בששת ימי בראשית, היתה חוזרת לאין ואפס ממש כמו לפני ששת ימי בראשית ממש'.

בבן נרוץ להבין מאמר חז"ל העולה בקנה אחד עם כל אשר דברנו עד הנה. והוא המדרש (שיה"ר א ז) הבא לפרש הכתוב (שם) 'נגילה ונשמחה בך': רבי אבין פתח 'זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו' (תהלים קיח כד), אמר רבי אבין, אין אנו יודעין במה לשמוח אם ביום אם בהקב"ה. בא שלמה ופירש 'נגילה ונשמחה בך' - בהקב"ה, 'בך' - בישועתך, 'בך' - בתורתך, 'בך' - ביראתך. אמר רבי יצחק 'בך' - בכ"ב אותיות שכתבת לנו בתורה, בי"ת שנים כ"ף עשרים הרי 'בך'". שלפי שהכ"ב אותיות 'הוא כלל הנהגת העולם על פי אותיות התורה' (שפת אמת לשבועות שנת תרל"ט), לכן כשרוצים לשמוח בשורש האמיתי, נדבקים באותיות התורה כי משם צוה ה' את הברכה לגלות את אורו של הקב"ה הנמצא בתוכו.

לכך נאמר 'הוא צוה ויעמוד', ובאותו הדבר שברא אותן, בו הם עומדים לעולם, לכך נאמר 'לעולם ה' דברך נצב בשמים'.

י. וכן הוא גם ב'זוהר הקדוש' (מגילות שיר השירים יא): 'וכל דא בגין ד'נגילה ונשמחה בך' - עשרין ותרין אתון רשימין עילאין ודא איהו 'בך'.

ט. נראה שמקור הדברים הוא ממדרש שוחר טוב שם על אתר המפרש ואומר: 'לעולם ה' דברך נצב בשמים' - איזה דבר ה'נצב בשמים', אלא אמר הקב"ה, על מה השמים עומדים על אותו דבר שאמרתי 'יהי רקיע בתוך המים' וגו' ויהי כן' (בראשית א ו-ז), וכתוב (תהלים לג ט) 'כי הוא אמר ויהי' וגו', אותו הדבר שאמר 'הוא' עשה,

כל הנעשה בעולם לטוב ולמוטב תלוי בצירוף האותיות

בא וראה כי כל הנעשה בבריאה לטוב ולמוטב הכל תלוי ועומד באותם אותיות, שאם האותיות מסודרות יפה כסדר אשר עשה אותם ה' בבריאתם, הם ממשיכים תת כוחם, אבל אם יש בהם פגם הנעשה על ידי חטא או רצון עליון שישתנה סדר האותיות, אזי גם הדבר העומד ותלוי באותיות משתנה [-הרחבה על ענין צירופי אותיות באריכות תמצא להלן].

והראשון ישמענו מה שמצינו באדם הראשון שכיון שחטא התבלבלו האותיות והתרועע כל יסוד העולם, וכפי שדרש ב'בני יששכר' (מאמרי חודש אדר מאמר ג אות א), שחווה ענתה בהתנצלותה לפני השי"ת על מה שאכלה מן העץ 'הנחש השיאני ואוכל' (בראשית ג יג), ו'השיאני' הוא בחילוף האותיות 'יש' 'אין', שהנחש הצליח להטעותם על ידי שסיבב את האותיות 'השיאני' ועשה מזה 'יש' 'אין' והכניס בלבם ספיקות שיהיו כאלהים יודעי טוב ורע וגרם קלקול לדורות עולם^{יא}. ולזה עמדו אבות העולם אברהם^{יב} יצחק ויעקב לתקן עולם במלכות שדי ולסדר האותיות כאשר היו בתחילה. וכל זה נכלל בדברי חכמינו ז"ל (זוהר הקדוש ח"ב כה): שבעת שיעבוד מצרים היה הדיבור בגלות. היינו, שלא יכלו לסדר ולתקן

התורה מאל"ף עד תי"ו. 'וחמישיתו יוסף עליו', זה חטא אדם הראשון שגרם ה' אותיות מנצפ"ך כשחטא בה' חושים'. וראה שם עוד באריכות שהילך לבאר יסוד זה ותיקונם של אבות עולם לחטאו.

יב. והרמז לזה כי אברהם אותיות בהבראם (בראשית ב ד, וראה ב"ר יב ט), שנברא לתקן את חטאו של אדם הראשון (ב"ר יד ו). וראה עוד זרע קודש ליום א' דסוכות ועוד.

יא. נביא גם את דברי ה'מגלה עמוקות' (פרשת נשא) המדבר אף הוא על חטא אדם הראשון וקלקול האותיות, ולא נכנס כאן בהבנת דבריו, וזה לשונו: 'איש או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם למעול מעל בה' ואשמה הנפש ההיא, והתוודו את חטאתם אשר עשו, והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו יוסף עליו ונתן לאשר אשם לו', 'ואשמה הנפש ההיא', הוא נפשו של אדם הראשון, 'והביא את', על סוד כ"ב אותיות

את האותיות שיהיו מסודרים כצורתם הראויה. ובזאת פירש הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע בספרו הקדוש 'קדושת לוי' (פרשת בשלה) כיצד הפך ה' לעשות את מי ים סוף ליבשה, שהשי"ת בלבב את האותיות שלהם כך שניטל מהם חיותם ונהפכו כל המים לחרבה, וזה לשונו: 'ולכן השירה הזאת [-שירת הים] נכתבת אריח על גבי לבינה, מפני שנסתלק החיות לשרשו, וידוע שבבל דבר החיות שלו אותיות של אותו דבר, כי בדבר ה' שמים נעשו והחיות הוא הדיבור של הבורא ברוך הוא שהאיר דיבורו בכל דבר והוא החיות שלו וכו', הים יש לו חיות מדיבור שאמר הבורא ב"ה 'יקוו המים' (בראשית א ו), והאותיות הם החיות של כל הימים, ולכן בקריעת ים סוף שחזר הכל לשורשו וחזרו האותיות לשורשם, ונשאר הים בלא חיות ובטל במציאות, ולכך השירה נכתבה אריח על גבי לבינה, דהיינו מקום פנוי מן האותיות לרמז על בחינת הנס שלו, שנסתלקו האותיות לשרשם'. ושלמות סידור האותיות היה במתן תורה, שם הגיעו ישראל להיות כאדם הראשון קודם החטא, וניתן להם כח זה של האותיות לתמידיות כאשר יתבאר בהמשך הדברים.

דאייתנין להכא נשכיל להבין גם את מאמרם ז"ל (סנהדרין קד.) שעמדו לדעת, מפני מה נסדרו פרקי מגלת איכה על פי אותיות האלפא ביתא, וענו ואמרו שהוא 'מפני שעברו על התורה שניתנה באל"ף בי"ת'. והוא פלאי, כי היכן מצינו שהתורה ניתנה באל"ף בית. אלא הענין כאשר אמרנו, כי כיון שפגמו בתורה על ידי שלא שמעו דבר ה', קלקלו ועיוותו את סדר ההשפעה של אותיות האל"ף בי"ת, ולכן לקו במדה כנגד מדה בסידור אותיות האל"ף בית לרעתם שחרבה עירנו ונטל כבוד מבית חיינו.

זנחמד בזה מה שכתב ה'מאור עינים' (פרשת ויצא) שזה הטעם שהתשובה נעשית בוידוי בפה: 'כי נודע אם האדם הוא חוטא, פוגם בהתורה שהוא כ"ב אותיות שנבראו בהם שמים וארץ, כי על ידי החטא הוא מחסר האותיות מן התורה העליונה, אם גנב ועבר על 'לא תגנוב', הפריד האותיות מן התורה ואת חלק נשמתו, ואחר כך כשבא להתוודות בדיבור שהוא גם כן אותיות, ואומר כזה וכזה עשיתי והריני מתחרט, הרי

י סודות והקדמות ללימוד ספרי החסידות

הוא מזכיר את העוון בפיו ומתחרט, ואז הוא מתקן מה שפגם ומחזיר את האותיות לתורה העליונה'. על פי זה הוא מפרש את הפסוק (הושע יד ב) 'שובה ישראל עד ה' אלהיך וגו' קחו עמכם דברים': 'וידוי דברים באמת, באופן שיתקן הכ"ב אותיות על ידי הדיבור וכו', והלב יזכך על ידי חרטה, ואז נעשה מקום להשראת הטוב הגמור שהוא השי"ת, וזהו שאמר הכתוב 'וקח טוב'. אכן בפירוש התפילה לר"י ב"ר יקר (סדר תפלת יום כיפור) אומר: 'רוב העולם אומרים [-הוידוי ביום כיפור] דרך האלפא ביתא, על שם שחורבן ביתנו נכתב באלפא ביתא. לפי שחטאנו בבנין כ"ב אותיות והבית נחרב בעונותינו'.

נאה להשלים לכך את מה שכתב ה'דגל מחנה אפרים' (פרשת כי תשא) 'כי ידוע שהאותיות הם קדושים ובהם נבראו כל העולמות וכו', וכשעושה רע חס ושלום, אזי הוא פוגם באותיות שנצטרפו אל הרע ההוא ומוריד חס ושלום האותיות הקדושים לשפלות ולעמקי הקליפות, וכשיש צדיקים בעולם אזי על ידי מה שמדברים האותיות, הן בתורה ותפלה ובדחילו ורחימו, או בדברי גשמיות או בסיפורי מעשיות^ג, כידוע

שמעתי בשם מורי ומצאתי וראיתי בכתבי הקודש של הרב מורנו הרב יעקב יוסף הכהן בשם אדוני אבי זקני נשמתן עדן זללה"ה כי יש בחינת קטנות וגדלות בכל הדברים וגם בעיני סיפורי מעשיות בני האדם, וגם ראיתי במקום אחד שהסיפורים הם לעלות אותן הנפשות האחוזים בסיפורים וארציות'.

ובפרשת וירא כתב לאמר: 'כי יש לפעמים יושב הצדיק בין כמה אנשים ומדבר עמהם כמה דברים גשמיים וסיפורים שכפי הנראה הם דברים בטלים, ובאמת הצדיק ההוא היושב

ג. נעתיק מעט מלשונות הספרים על גדלות שיחת חולין של הצדיק:

כתב ה'תולדות יעקב יוסף' (פרשת שמות): 'וכן יש ייחודים בכל דבורים וסיפורי גשמיים גם כן, וכמו ששמעתי בשם מורי שהוא מייחד את עצמו עם אחותה דמטרוניתא בספורים גשמיים וכו'. וכן אמר הרב הנ"ל, כי על ידי שמדבר עם המוני עם, מקרב את עצמו עמהן, ויכול לקרבן לתורה ולמצות' וכו'.

אף ה'דגל מחנה אפרים' עצמו מביא יסוד זה באיזה מקומן, וזה לשונו בפרשת לך לך: 'על פי מה

ונביא מעט מלשונות הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע בענין זה: 'ודרך הצדיק אף שמדבר בגשמיות אבל כוונתו בעולמות העליונים ברוחניות' (נועם אלימלך פרשת תולדות). 'כי כן דרך הצדיק, אף שהוא מדבר עם בני אדם, בכל זאת נפשו קשורה למעלה בעולמות' (נועם אלימלך פרשת מטות). 'דהנה הצדיק גמור והקדוש אשר כל מחשבותיו טהורים צלולים בצחצחות גמור והולך תמיד בדבקות וקדושה, וגם כשמדבר עם בני אדם נראה כמדבר דברים גשמיים, אבל באמת כל מחשבותיו להבורא ברוך הוא גם בדברים האלו ועושה ייחודים' (נועם אלימלך פרשת ראה).

וב'ערבי נחל' (פרשת ויקהל): ואמר ה'בעל שם טוב' זצ"ל בזה, כי האיש הנלבב ועוסק בתורה ותפלה, אזי אותן שיחות חולין שלו אשר הוא לצרכי גופו ואינם דברים בטלים נעשים לבוש אל דיבורי קדושה שלו, כי הלא אלו ואלו הן אותיות, ואין כל העולמות תלויים רק בכ"ב אותיות התורה, רק שבצירופים יש שינוים, ולכן דיבורי הקדושה מכריחים את דיבורי הרשות הללו ומהפכים אותם ומשנים הצירופים ונעשה מהם צירופי תורה שלמד האיש ההוא'.

וזה לשון הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע ב'ליקוטי מוהר"ן' (קמא

הוא דבוק מחשבתו בה', והדיבור שמדבר אף שלהם הם גשמיים ודברים בטלים, והוא חושב ומסתכל בזה דברים רוחניים דברים קדושים וכן בכל סיפורי העולם שמספרים לפניו ומדברים עמו בכל ענינים, הוא מסתכל תמיד ענינים קדושים באותן הדיבורים, וכמו ששמעתי מן אדוני אבי מורי ורבי נשמתו עדן זלה"ה שמה שאומות העולם משוררים לידע"ר, בכולם הם בחינת יראה ואהבה בהתפשטות מעילא לתתא בכל המדרגות התחתונים'. ופרשת חיי שרה הביא: 'וכשאדם מדבר דברי תורה או שאר דברי חכמה ביראה, עושים דבריו רושם בכל דיבור ודיבור, ויש צדיקים אפילו כשמדברים דברי חולין על דרך שיחתן של תלמידי חכמים צריכה לימוד (סוכה כא:). אזי דבריהם עושים גם כן רושם ופועלים הרבה טובות למקום כביכול, כידוע זה מאבותי ז"ל ודי למבין וכו', שעל ידי דיבוריו שהם חולין על טהרת הקודש יכול להתיר פה אלמים ופה של עקרים'.

וזה מילתו בפרשת וישב: על דרך ששמעתי וראיתי מן אדוני אבי זקני נשמתו עדן זלה"ה, שהיה מספר מעשיות ודברים חיצונים ובהם היה עובד ה' בחכמתו הזכה והטהורה שהיה לו'.

מן אדוני אבי זקני זללה"ה [-מרן ה'בעל שם טוב הקדוש'] שיש אנשים שצריך להעלותן בסיפורים, ולא כל אדם זוכה לזה, כי לא כל הרוצה ליטול את השם יטול, ובזה הוא מעלה האותיות מן העכירות והשפלות לאור גדול ומזכך אותם'.

דיבור 'אנכי ה' אלהיך' והדביקות באות אחת

זמיהיבן זכו ישראל לקשר של קיימא עם האותיות, זה היה במתן תורה, שכיון שנגלה השי"ת על כל אחד ואחד מישראל ופתח ואמר בקולו 'אנכי ה' אלהיך' (שמות כ ב), או כפי שאמר הרה"ק מראפשיץ זי"ע (זרע קודש פרשת יתרו ובחג השבועות) בשם רבו הרה"ק מרימאנוב זי"ע שבני ישראל שמעו רק את הקמ"ץ של אות אל"ף של 'אנכי"', מיד נחקק בלבם סוד האותיות שבהם ברא השי"ת את עולמו. והם עומק הדברים במה שיש עשרה מאמרות שבהם נברא העולם ועשרת הדברות, ששניהם מכוונים זה כנגד זה, שבשעת מתן תורה זכו להתגלות אור האותיות כמו שהיה בעת בריאת העולם. וזהו שאמרו קדושי עליונים, שאם יכולים לומר אות אחת של התורה באמת, אזי אין פחד משום דבר. כי מי שמכוון לאמיתות התורה בסידור האותיות, אזי כל העולם מסור בידו, וכדברי

אעפ"כ יש בהם תורה, שהיא בחינות ישראל'. וראה עוד בדבריו משל נחמד לזה ב'ליקוטי מוהר"ן קמא תורה קסד. וב'ליקוטי מוהר"ן' תניינא תורה צא.

ועיין גם בספר הקדוש 'עבודת ישראל' על מסכת אבות ששנה ושילש יסוד זה כמה פעמים, וקחנא משם.

יד. ועיין שם פירושם של דברים בדרך הסוד מה כוונתו.

תורה פא): 'וכשהצדיק מדבר בתורה או בתפילה, נקרא ארץ ישראל, והדיבורים שהוא מדבר עם המון עם בשיחת חולין, הוא נקרא פסולת ארץ ישראל, ולמה מדבר שיחת חולין, כדי לקשר את המון עם אל הדעת וכו', כך הצדיק שרוצה לקשר את המון עם הרחוקים מן התורה האמתיות, צריך לדבר עמהם שיחת חולין, ולהלביש בהם התורה, רק שהוא מדבר בצירופים, ונקרא פסולת ארץ ישראל, כי אף שהם פסולת ארץ,

ה'מאיר נתיבים' שפתחנו: 'וכשזוכה להבין ולהתדבק בהאותיות הקדושים, יוכל להבין מתוך האותיות ממש אפילו עתידות'.

אותיות גדולות ואותיות קטנות

אכן ברור לכל בר דעת, כי האותיות הללו אינם אותיות כפשוטם אלא מעלתם רמה מאד, אותיות שיצאו מפיו של הקב"ה בכבודו ובעצמו והטביע בהם את כח מלכותו ויראתו וגבורתו. אבל מאחר וכל תכלית הבריאה היתה כדי לעשות לו דירה בתחתונים דייקא (תנחומא פרשת נשא אות טז), ולא ניתן לגלות את אותם האותיות שבהם ברא השי"ת את עולמו, לזה יסד ה' עוד אותיות שיש לבני אדם שייכות אליהם ועל ידי זה שייך שתהיה להם שייכות לאותיות שבהם נבראו שמים וארץ.

זכר אמרו בספרי סוד וחסידות, שיש כמה דרגות באותיות, דהיינו, האותיות שבהם ברא ה' את עולמו מכונים 'אותיות גדולות' שהם בבחינת גדלות. ולפי שיצאו מפי השי"ת ולא הצטמצמו כל כך, לכן קשה מאד שתהיה לנו השגה בהם לערך פחיתותינו, ורק לחלק הנשמה שבאדם שהיא חלק אלוה ממעל ממש (לשון המאור עינים פרשת יתרו והתניא בליקוטי אמרים פרק ב) יתכן אחיזה שם במקום העליון הנ"ל. אכן יש גם מושג הנקרא 'אותיות קטנות' והם האותיות שהצטמצמו עוד ועוד עד שיש ביכולת הגשמיים ליהנות מזיווים ואורם^{טו}. ולכן צדיקי אמת שזכו יתיר גם בחלק

קטנות, וגלל כן, יש כפילות אותיות בפסוק זה 'בראשית' 'ברא', 'אלהים' 'את', שהם האותיות שלמעלה והאותיות שלמטה, וכולם אחד משני העולמות העליון והתחתון. והביאו הזוהר הקדוש גם במקום אחר (ח"ב קפ).

ובספר 'ערבי נחל' (פרשת שלח דרוש ב) דהנה נודע השתלשלות העולמות

טו. זה לשון הזוהר הקדוש' (הקדמה א): 'ועבד קודשא בריך הוא אתון עלאין רברבן ואתון תתאין זעירין, ובגין כך ב"ת ב"ת בראשית ברא אל"ף אל"ף אלהים את, אתון מלעילא ואתון מתתא, וכלהו כחדא הוו מעלמא עלאה ומעלמא תתאה' [ובתרגום: ועשה הקב"ה אותיות עליונות גדולות והאותיות שלמטה

הנשמה (זוהר הקדוש צד): יש להם שייכות ל'אותיות גדולות' אף בעודם בהאי עלמא, וזהו שמצינו בבצלאל ש'היה יודע לצרף אותיות שנבראו בהם שמים וארץ' (ברכות נה). [וברש"י שם: אותיות שנבראו בהן שמים וארץ - על ידי צירופן, ובספר יצירה תני להו], שעלה ונתעלה כל כך עד שידע כיצד לצרף ולהשתמש באותיות גדולות^{טז}.

ומאז ועד הנה, יכולים להתקשר אל השי"ת על ידי אמירת האותיות של תורה, שהשי"ת ברר לו דרך יפה, שאף שהוא גבוה עד מאד בלתי גבול והשגה ואין במציאות לאנשים פשוטים כערכנו לגעת ב'אותיות

שבהם נברא העולם כידוע. וכאשר מאמין האדם השלם באמונה שלמה שה' אחד יתברך הוא מקור וראש לכולם ומחיה את כל פרט ופרט בכל הנבראים נאצלים ונעשים בכל עת ורגע בלי הפסק כלל, ומתבונן בזה שכל הצירופי אותיות שבכל העולמות ופרטיהם המה עולים לשרשם ומקורם המחיה אותם שהוא ה' אחד יתברך שמו כמאמר הכתוב (קהלת ב יד) 'החכם עיניו בראשו', רצונו לומר, שמסתכל בראש ומקור של הכל ועל ידי זה נופל עליו אימה ופחד מגדולתו יתברך ומשתוקק באהבה עזה לדבק בשורש ומקור החיים של כולם בה' אחד, באמת זהו בחינת צירוף אותיות שמצרף כל הצירופים ומעלה אותם לשרשם ומקורם ה' אחד יתברך שמו. וזהו היתה בחינת המשכן' וכו'. וראה גם 'אורח לחיים' (פרשת כי תשא) שכתב כן. וב'מאור ושמש' (פרשת תצוה) ועוד רבים.

בלתי קץ ותכלית עד שנעשה עולם זה הגשמי, וכל העולמות העליונים הכל אורות נעלמות, וכולם הם אותיות קדושות, כי בכ"ב אותיות נבראו כל העולמות, נמצא הכל שמות ואותיות, ובדרך כלל הם ד' עולמות אבי"ע, והכל אותיות ואורות, רק שאותיות העליונות נעלמות ושלמטה מהן נגלות יותר ושלמטה מהן עוד יותר נגלה, עד שנעשה זה עולם גשמי וכל תולדותיו גשמיים, ועל כל נברא גשמי חופפים אותיות והם חיות אותו הנברא, וכמו שהארץ מזה ב'ראשית חכמה' איך על כל אבר חופף שם הוי"ה ברוך הוא'.

טז. כדברי הערבי נחל' בפרשת תצוה: הנה אמרו רבותינו ז"ל (ברכות נה). 'יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם נברא העולם'. ויש לפרש כי העולם כולו נברא בצירופי אותיות רוחניים, כידוע שבכל נברא ונעשה ובכל פרט ופרט יש בו צירופי אותיות

גדולות' שלו, מכל מקום על ידי אמירת האותיות שלנו כדבעי באהבה וביראה, נתן ה' מתנה טובה שיכולים להתחבר אל האותיות הגדולות להיות אחד, ויש גם לנו חלק באלהי ישראל כביכול.

עבודת הצדיקים בצירופי אותיות

יהב חכמה לחכימין, משנודע לנו כוחם של האותיות, שבהם נבראו שמים וארץ וכל אשר בהם, נעלה במסילה העולה לענין שמובא אין ספור בכתבי המקובלים וביותר בספרי החסידות, והוא הענין הנקרא 'צירופי אותיות'. היינו, כפי שנתבאר, העולם כולו תלוי ועומד על האותיות, וכשהאדם חוטא חלילה אזי נפגם מקדושת האותיות וסדרם, וממילא כלתה אליו רעה ממלכו של עולם לקבל עונש על זה, שהרי האותיות אינם משפיעים טוב כיון שנשתנה הסדר שלהם. אמנם לצדיקי אמת¹ ניתן כח זה של צירופים, היינו שהצדיק יכול להפך האותיות הרעות לטובות, למשל להפך 'צרה' ל'רצה' או 'נגע' לענג' ובכך להמשיך ישועה ממקום אחר. ומזן ה'תולדות יעקב יוסף' (פרשת נח) מביא ממזרו ה'בעל שם טוב הקדוש' ששמע מאחיה השילוני לבאר על פי דרך זו את שאלתו של הרמב"ן התמה, כיצד ניתן לשנות בכח התפלה גזר דין שנקבע מאת השי"ת, וכמו לבטל מה שעלה ברצונו יתברך. אלא 'כי הגזר דין הוא אותיות, ויכול השליח לעשות צירוף אחר מן אותיות אלו ממש וכו', דמהני תפלה דיכול להפך על ידי תפלה אותיות 'צרה' שיהיה צירוף אחר 'רצה', להקדים אות רי"ש קודם אות צדי"ק.

וכו'. ומכל שכן על כל אות ואות. וכל אות ואות יש בו כמה אותיות מילוי ומילוי דמילוי גם יש תמונת האות. ואמר שלומדים עמו מן השמים כי זה הלימוד אי אפשר ללמוד כי אם מן השמים, וראה האיך היה מדריגתו.

י. ב'רמתים צופים' (סי' ג אות ו) הביא את שאמר הרה"ק מקאצק זי"ע על רבו הרבי ר' בונם זי"ע: 'שהרבי ר' בונם ז"ל אמר לו שלומדים עמו אותיות. ופירוש על דרך שאמרו חז"ל (מנחות כט:): שרבי עקיבא היה דורש על כל קוץ וקוץ תלי תלים

זנפלאים דברי ה'דגל מחנה אפרים' (עקב) בביאור דרשת חז"ל (בכורות מ"ד): על הכתוב (דברים ז יד) 'לא יהיה בך עקר', שלא תהיה התפלה עקורה. היינו שהתפלה 'בכ"ב אותיות לא יהיה עקר, רק יהיה עושה פירות ותולדות. וגם עוד הבטחה נוספת 'ובבהמתך', פירוש, אפילו בבקשות הפשוטים על מזריגת תחתונים, היינו, לא זה בלבד שיעשה פירות בעולמות עליונים ובצירופים אחרים, דרך משל 'לחם' יש לו כמה צירופים, כמו 'מחל', היינו שימחול לו ה' עונותיו. וכן יש לו פירוש אחר כמו 'לחם אלהיו' שהוא הימנותא (זוהר הקדוש ח"א קס"ו): ויש לו פירוש פשוט וצירוף פשוט 'לחם' ממש שהוא הפרנסה. וזהו אפילו 'ובבהמתך' הם התיבות הפשוטים כמו פרנסה ורפואה ממש, והוא מלשון בהמה, היינו המדרגה תחתונה בלי פירוש אחר רק האותיות כפשוטן וגו', תהיה תפלתם מועלת ועושה פירות והולדה'.

עובדות על עבודת הקודש של הצדיקים שעשו בצירופי שמות כמו רבו, ונציגה מעט מאשר הובא בספרי הקודש לדעת עד היכן מגיעים הדברים.

ה'דגל מחנה אפרים' (ליקוטים) אומר, כי דוד המלך היה כוחו רב בזה, וכלשונו: 'שמעתי, שכל הדברים שעברו על דוד המלך ע"ה ביום, היה עושה קפיטל תהלים והיה מכניס הדברים והמאורעות באותיות, ואותיות יש להם צירופים וחיות ובזה נמתקו כל הדברים'.

פוק חזי מה שכתב המפרש לספר יצירה (פ"ב מ"ה), שהראשונים היו גגילים לעסוק בעבודה זו, עד שיכלו לברוא בריות חדשות ממש בכח האותיות: 'ושמעתי כי האבן עזרא ברא בריה לפני רבנו תם, ואמר: ראו מה שנתן הקב"ה באותיות הקדושות, ואמר חזור לאחור וחזרה לקדמותה'.

ה'דגל' (פרשת אמור) מרבה לספר בענין הצירופים מעשה רב שהיה עם זקנו 'הבעל שם טוב הקדוש' זי"ע: 'כי הנה ידוע מאדוני אבי זקני זללה"ה וכו' על מעשה שהיה בקהילה קדושה זאסלאב יצ"ו, שהיה שם פחד גדול עד שברח כבוד הרב המנוח מורנו הרב דוד אב"ד

מאוסטרהא. ואדוני אבי זקני ז"ל היה בקהילה קדושה קאמינקא, ואמר שיהיה שם פחד קשה וכו'. ושורש הדברים, כי מפי הקב"ה יוצא אותיות להנהגת העולם, וכשבא לעולמות האותיות מצטרפים לפי המקבלים הן לטב ולהיפוך חס ושלום, וכשיש צדיק שהוא חכם בעולם ויודע האותיות שיצאו מפי הקב"ה אף על פי שהם מצטרפים חלילה שלא לטובה, יוכל להפך הצירופים על ידי חכמתו ותפילתו, כמו מן 'מת' - 'תם', ומן 'נגע' - 'ענג', הכל לפי האותיות של הגזר דין. וסיפר, שכן עשה בזאסלאב שראה שיצאו צירופים לא טובים, ועשה מהם צירופים אחרים ונשאר רשימתן פחד, והבן זה כי זה כלל גדול וכו'. שיוכל האדם החכם העובד ה' להפוך מצירופים לא טובים לצירופים טובים, ולהשליך הצירופים לא טובים על שונאי ה'.

בימות החול העולם מתנהל על פי 'אותיות קטנות', וביום השבת על ידי 'אותיות גדולות'

ולא נפלאת בעיננו, שהמעייין הנכבד ישוח ויאמר כי עבודה זו של דיבוק לאותיות אינה שייכת לאנשים פשוטים, ואומרים מה לנו לדבר גבוהות כשעדיין אנו עוסקים במלחמת היצר, על כן נבקש להוריד לשפת המעשה את אשר נדברנו עד כה.

ראשית כל ידע האדם כי אין כל העיתים שוות, ויש זמנים בהם אכן יכול כל אחד לזכות לנגיעה באותיות גדולות כאותם הצדיקים, והוא בשבת קודש כי בכל השורשים 'בעולם' - בבית במקדש, ב'שנה' - ביום השבת, וב'נפש' בעומק נפשו של כל איש ישראל מאירים האותיות הגדולות. רמז לזה נמצא בברכת יוצר של שבת קודש, שאף שבכל יום ויום אנו אומרים בסדר הברכה של יוצר את אותיות האל"ף ב"ת, כאמרינו: 'אל ברוך גדול דעה' וכו', שבת קודש נטל עטרה לראש שאנו משנים הנוסח ואומרים 'אל אדון על כל המעשים, ברוך ומבורך בפי כל הנשמה' וכו', ששם האותיות בריוח תיבות ולא אחד אחר השני וסודה רב מאד כמו שהאריך בזה ה'זוהר הקדוש' (ח"ב רה), ובאמירת תפלה זו מאירים התיבות כשמש בצהרים מזיו האותיות הגדולות. וכשנדייק

בתיבות שאנו אומרים נראה כי אנו אומרים בהם איך שאדרבה יש לנו חלק באותיות גדולות, שכן משבחים 'ברוך ומבורך בפי כל הנשמה, גדלו וטובו מלא עולם', שנשמת כל חי נמצאת בדרגה זו שיכולה להודות לא-ל אדון על כל המעשים, כתוצאה מהדיבוק באותיות גדולות, עד שהיא מאירה לכל העולם – 'גדלו וטובו מלא עולם'.

ולא יאחז אז האדם ענוה פסולה ויאמר שדיבורים אלו זרים לו, כי אין תיבות הללו ביחס לגופים שהם דלים ואין להם השגה בגדלות האותיות הללו, אלא לנפשות בני ישראל שהם חצובים ממקום גבוה ששם הכל מאיר מאותם 'אותיות גדולות'. ולפיכך, נפשו של אדם מחמדתן, שבעת שירת ואמירת 'אל אדון' מרגיש כל אחד התעלות נפלאה, כי בזאת השעה מאיר בכל אחד ואחד השגת הנשמה שבו שהיא ראויה אכן להידבק באותם אותיות גדולות. ואז כשהאדם וכל הבריאה מתרוממת, יכולים להגיע לאיזה נקודה וקשר ל'א-ל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו' שסודו עמוק מי ימצאנו. וכפי מה שהאדם מקיים 'אחזתיו ולא ארפנו' (שיר השירים ג ד) ורוצה להידבק באותם 'אותיות גדולות' של שבת קודש, כן זוכה בימות החול לתוספת הארה ב'אותיות קטנות' שלו, עד שיזכה להיות כצדיקים הללו שהם בבחינת שבת גם בימות החול.

לעתיד לבוא יצורפו כל אותיות התורה לאחד

ובדרך זו נלך ללמוד תורה לשמה שנוכל להגיע על ידה לייחוד ייחודים בצירוף האותיות, וזה מקרב הגאולה העתידה, כדברים הידועים של המשיח למרן ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע כתשובה לשאלתו 'אימתי קאתי מר': 'בזאת תדע, בעת שיתפרסם לימודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת, ויוכלו גם המה לעשות ייחודים ועליות כמורך, ואז יכלו כל הקליפות, ויהיה עת רצון וישועה' (אגרת ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע לגיסו הרה"ק רבי אברהם גרשון מקיטוב זי"ע). ובציפיתנו ציפנו שיקרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה, שאז יתגלה לעין כל צירופי

התורה כולם, כמו שהיתה בשעת בריאת העולם, וכמו שהגיד הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע בספרו 'תשואות חן' (פרשת תזריע) בשם מרן ה'בעל שם טוב הקדוש' זי"ע: 'כשיבוא משיח ידרוש כל התורה, על כל הצירופים שבכל תיבה, ואחר כך יעשה מכל התורה תיבה אחת, ויעלו צירופים לאין מספר, וידרוש על כל הצירופים'. אמן כן יהי רצון במהרה.

קהל חסידי קאסוב

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד

השיעור השבועי

הקדמה ללימוד ספרי חסידות

מתקיים באופן כללי מדי שבוע בשבוע

ביום ב' בערב*

בבית מדרשינו

1353-55th Street

בשעה 9:45

עד שעה 10:30

[ואח"כ יתקיים מגן מעריב]

ניתן לשמוע השיעורים בקו קול קאסוב

במס' 718-682-2004 [1-5]

וכן ניתן לשמוע מודעות אדות השיעור

במס' הנ"ל [1-2]

*כדאי לצלצל כל שבוע מקודם לשמוע אם יש

שינוי בזמן מסירת השיעור